

Wij werkers moeten ons zelf redden!

De hittegolf aan de westkust van Noord-Amerika eist honderden levens. Aan de andere kant van de wereld, in Madagaskar, worden een miljoen mensen met de hongerdood bedreigd door een droogte die alle oogsten heeft vernietigd.

De gevolgen van de opwarming van de aarde treffen de arbeidersklasse en de mensen in arme landen het hardst. Net als de pandemie.

De bourgeoisie en de heersers van de rijke staten, de meesters van de wereld... hebben nergens controle over. Te midden van de talrijke rampen zijn zij er slechts op uit hun privileges en rijkdommen te verdedigen.

Voor hen is een droogte een gelegenheid om te speculeren met levensmiddelen, wat leidt tot dodelijke prijsstijgingen voor de bevolking.

Evenzo hebben in Afrika en Azië miljarden mensen geen toegang tot vaccins, die bij voorrang worden verkocht aan landen die in staat zijn de exorbitante prijzen te betalen die door de grote farmaceutische bedrijven worden opgelegd. Onder de aandeelhouders van deze bedrijven zijn er nu enkelen die tot de lijst van miljardairs zijn toegetreden. En zoals voorspeld door de Wereldgezondheidsorganisatie, komen de virussen die zich in arme landen verspreiden, terug in de vorm van varianten die sommige rijke landen nu al dwingen tot een nieuwe lockdown.

Op dezelfde manier hebben de klimaatwetenschappers van het IPCC tevergeefs gewaarschuwd voor de risico's van klimaatverandering. Maar voor de regeringen zijn klimaat en ecologie slechts nieuwe voorwendselen om hun kapitalistische groepen met geld te overladen en hen te steunen, vooral tegen

hun Chinese concurrenten.

Autofabrikanten hopen dat het verbod op oude auto's, dat in veel Europese steden, zoals Brussel, wordt ingevoerd, hen zal helpen een winstgevende markt voor hun elektrische voertuigen te creëren. Maar omwille van de winst voor de aandeelhouders gaat deze technologische verandering gepaard met brute aanvallen op de werkers, met sluitingen van fabrieken en honderdduizenden ontslagen.

Op hun beurt ontvangen energiekapitalistische groepen zoals Engie of EDF subsidies om kerncentrales te vervangen door gasgestookte centrales die nog meer CO2 uitstoten dan miljoenen auto's.

Het kapitalisme, dat gebaseerd is op de uitbuiting van menselijke arbeid, op blinde concurrentie en op de jacht naar maximale winst, maakt geen alomvattend plan mogelijk, of het nu ter bestrijding van armoede, klimaatverandering of virussen is.

Zo gaan we van ramp naar ramp. Niet in staat het vuur te doven, giet de kapitalistische klasse er olie op en wakkert voortdurend andere aan. Het vuur breidt zich uiteindelijk uit naar het hele huis en brengt het voortbestaan van het menselijk ras in gevaar.

Het gepraat van de regering over ecologie en duurzame ontwikkeling dient slechts om te verhullen hoe de kapitalisten als parasieten op de samenleving leven en afhankelijk zijn van de staat. Aan de andere kant zijn het de werkers die de rekening voorgesteld krijgen.

De Belgische regering geeft 13 miljard uit in haar herstelplannen voor bedrijven? Het IMF juicht dit toe, maar roept diezelfde regering op om te bezuinigen ten koste van zieken, gepensioneerden, werklozen en ambtenaren.

Zijn de arbeiders in staat zich te verdedigen tegen de

aanvallen van de bazen en de regeringen? Ja. In het licht van de elkaar opvolgende economische, klimaat- en gezondheids crisissen, laat de kapitalistische klasse zien dat zij zich slechts laat leiden door de meest woeste en blinde hebzucht.

De belangen van de arbeiders daarentegen vallen samen met de basisbehoeften van de mensheid. Werkers zijn de enige sociale kracht in de strijd tegen werkloosheid en armoede, die zich verzet tegen ontslagen. En zij zijn het ook die zorgen voor de anderen, die vaccins produceren, die altijd in de frontlinie staan omdat alles van hun werk afhangt.

Door zich politiek bewust te worden van hun onmisbare rol in de economie, kunnen de arbeiders het vermogen vinden zich te verenigen en de door de bazen gebruikte verdeeldheid te overwinnen. Het is noodzakelijk zich te verenigen met de arbeiders van andere landen, met buitenlandse arbeiders, met arbeiders zonder papieren, om de werkloosheid te bestrijden door de verdeling van het werk onder allen op te leggen, door de winsten van de kapitalisten af te nemen.

Maar het is ook de enige manier voor de arbeiders om zich bewust te worden van hun kracht en zich te organiseren om de kapitalisten te onteigenen en de economie te laten werken op basis van de behoeften van de hele mensheid.